

Kmetijske in rokodelske novize.

Na svetlobo dane od z. k. kmetijske drushbe.

N: 22.

V frédo 29. Velikitravna.

1844.

Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijske drushbe v hišni 195 v Šalendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiste, ki jih ne dobivajo po pošthi, sa zelo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo se pa pri natifkovavzu na Bregu Nr. 190. Po pošthi veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol leta 1 fl. 15 kr. Po vsih z. k. pošthah se snajo dobiti.

Kratka molitvica.

(Poleg Čelakovskiga.)

Gospod Bog! obvari
Sétvice košate;
K žetvi obilni stvari
Njim klasičke zlate.

Dom nam zléga brani,
Hud'ga ognja sténe;
Dolge véke ohrani
Vérne vse Slovene!

S.

Perporozhenje zhbelaarstva.

Rasun jefenskiga sdrushenja, ktéro je bilo v novizah Nr. 7 perviga tezhája popisano, tištim, kteri urno spomlad goste zhbele imeti, in sgo-daj roje dobiti hozhejo, she dve skufhnje perporozhim:

1. Poreshi obilno fatjé. Kakor vertnar, kterimu se vejize smilijo, nikdar lepiga drévja sredil ne bo; ravno taka je tudi per zhbela. Pogosto se pertoshijo zhbelaarji, de se zhervi v fatjú saredijo, in de jim tako imenovan volk pogazhe pripreshe; ali sami so si tega krivi, ker se jim je prevezh nôsha smililo. Spomlad torej, kadar vidish, de she zhbele pogosto na nogah nosijo, vřak panj po versti is zhbelnaka vsemi, poloshi ga rahlo narobej (na herbet), vsemi spodno desko ali diljo prozh, ofnashi jo, in poreshi fatjé tako slo, de ga mozhnim zhbela sa eno ped, bolj slabim pa komaj pol pedi puřish.

2. Pitaj zhbele s zhiřto řterdjó. Navada je, zhbela smiraj le jemati, in nikoli nizh dati: sdaj pride sofednja po řterd sa sdravilo, sdaj jo hozhe imeti gospodinja sa boshizhne prasnike i. t. d. To řtori, de se zhbelnaki s merlizhi polnijo, zhe flabo vreme pride, ker se ljudje s řterdjo nepřferbijo.

De se ti enaka ne sgodi, perhrani nekoliko fatjá, ktéro ima sadelano řterd; nareshi s ojřtrim nosham piřkerze, in puřti, de se zhiřta řterd na mlazhnim (ne vrozhim) kraju skupej řtezhe. Bres take řterdi, ktéra v lonzu okovarjena in s řvinřkim mehijem pokrita, deset let dôbra ořtane, ne sme nobeden zhbela biti. — Med táko řterd vlij zheterti del vode, puřti obedvoje v kaki pošódi per ognju savreti, in daj zhbela spomlad, kader valijo, in drugikrat v slabim vremenu. Nar loshej pitash v koritzu, v ktériga kake flamize versheřh, de se zhbela ne vtopijo, na vezher in od sadej panja, de si róparz ne privadiřh.

To je edini perpomozhek is slabih zhbela dôbre narediti; zhe torej vidish, de ti kak panj slabéti sazhne, poreshi mu fatjé, pitaj ga s zhiřto řterdjó, pomanjšhaj mu prořtor s dilizo, de zhbele ne obúpajo, in ako le matizo imajo, she zhiřto ořlabljene bořh na noge spravil.

Defiravno nam slabo vreme dořtikrat veřélje kalí, je vender zhbelařstvo prijetno délo in nedolřhen kratek zhař, pošéбно sa perletne ljudi. Na řtare dni, kader zhlovek sa vse veřélje tega